

μῶνας, ὑλικῶς μὲν πλουτοῦντας, διανοητικῶς δὲ εἰς τὸν ὑπτιον τῆς ἀναπτύξεως βαθμὸν ἀφικομένους. Μικρὸς κατάλογος φιλοσόφων, ιστοριογράφων, ποιητῶν, ἡρώων καὶ πολιτικῶν ἀποδείκνυσι τὸ ἀναμφίλεκτον τῆς ἀληθείας ταύτης.

Ὁ γινώσκων ὁποῖα φυσικῶς εἰσὶν ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Σκωτία καὶ ὁποῖα ἦσαν αἱ δύο αὗται χώραι πρὸ τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων, συγκρίνων δὲ σήμερον τὴν περικυκλοῦσαν τὴν Ῥώμην πεδιάδα πρὸς τὴν περικυκλοῦσαν τὸ Ἐδιμβούργον δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς διαφορᾶς ἑκατέρας τῶν ἐξουσιῶν, τοῦ παπισμοῦ δαλονότι καὶ τοῦ προτεσταντισμοῦ. Ἡ πῶσις τῆς Ἰσπανίας, ἣτις ἄλλοτε ἦν τὸ πρῶτον εὐρωπαϊκὸν κράτος, νῦν δὲ κατακείται φθίνον καὶ μαραινόμενον καὶ ἡ ἀνύψωσις τῆς Ὀλλανδίας, ἣτις μεθ' ὅλον τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους καταπληκτικὰς ἐποίησεν προόδους παρέχει ἡμῖν διδακτικώτατον μάθημα. Ὁ μεταβαίνων ἐν Γερμανίᾳ ἐκ καθολικῆς εἰς προτεσταντικὴν ἡγεμονίαν, ἐν Ἑλβετίᾳ ἐκ καθολικοῦ εἰς προτεσταντικὸν διαμέρισμα, ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἐκ καθολικῆς εἰς προτεσταντικὴν κομῆτειαν ἐκπλήσεται ἐπὶ τῇ διαφορᾷ. Ἐκεῖ μὲν στασιμότης, ἐνταῦθα δὲ πρόδος. Ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ἂν διαπλεύσωμεν τὸ ἴδιον θὰ ἀπαντήσωμεν φαινόμενον. Οἱ Προτεστάνται τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀφῆκαν πολλὸ ὀπίσω τοῦς Ῥωμαιο-καθολικοῦς τοῦ Μεξικῶ, τοῦ Περού καὶ τῆς Βραζιλίας.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἱστορίας τοῦ Μακώλεϋ).

ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 11)

Διὰ τούτων ἠδυνήθη νὰ πείσῃ ὁ Ἀλκιβιάδης τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν κατὰ τῆς Σικελίας ἐστρατείαν ἂν καὶ ἐπὶ πολλὸ ἀντέστη ὁ Νικίας. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγίνοντο καὶ φιλοσοφικοὶ ἀγῶνες δηλ. Ῥητορικοί, Ποιητικοί, καὶ Φιλοσοφικοί, προσέτι καὶ εἰς πᾶν εἶδος μαθήσεως.

Ἐκεῖ π. χ. ὁ Ἡρόδοτος (ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας) ὡς λέγουσιν, ἀνέγνωσε πρῶτον τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἣτις τόσον ἠδουκίμωσεν, ὥστε οἱ Ἑλλανοδίται ἐδωκάν τὰ ὀνόματα τῶν 9 Μουσῶν, εἰς τὰ 9 βιβλία αὐτῆς, ὠνομάσθησαν δὲ οὕτω: Κλειώ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία, Καλλιόπη.

Τῆς τρίτης ἡμέρας ἠγωνίζοντο τὴν πάλην ἣτις ἦτο 2 εἰδῶν. Καὶ ἡ μὲν ὠνομάζετο Ὀρθοπάλη, ἡ Καταβληκική, ἡ δὲ Ἀνακλινοπάλη, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ Ἀθληταὶ γυμνασθέντες ἠλείφοντο δι' ἐλαίου. Ἐπειτα ἐτίθοντο διὰ ψιλῆς ἄμμου. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ τρίς τὸν ἀνταγωνιστὴν ὁ νικητῆς ὅστις ἐλέγετο τρίακτος, τὸ δὲ καταβάλλειν τρίς τριάξαι.

Καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς πάλης ἐλέγετο Ἀκροχειρισμὸς, τὰ δὲ ἄλλα ἐλέγοντο ἔλκειν, λυγίζειν ἐκτραχηλίζειν, ὑποσκελιζέειν κττ.

Εἰς δὲ τὴν Ἀνακλινοπάλην ἐπιτεν ὁ εἰς πρηνῆς εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ ἄλλος ἠγωνίζετο νὰ τὸν ἀνατρέψῃ ὑπτιον, ὁ δὲ πρηνῆς ὑπερασπιζέτο ἑαυτὸν, καὶ ἠγωνίζετο νὰ ρίψῃ τὸν ὀρθιον ὑπτιον, ὅστις δὲ ἐκ τούτων ἀπέκαμιν ἀνέτεινε τὸν δάκτυλον καὶ ὠμολόγει τὴν ἦτταν.

ἠγωνίζοντο δὲ καὶ τὴν Πυγμῆν ὅστις ἦτο ὁ ἐπικινδυνωδέστερος τῶν ἀγῶνων καὶ μᾶλλον θανατηφόρος. Ἐτύπτοντο δὲ διὰ τοῦ γρόνθου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐτύπτοντο διὰ τῆς πυγμῆς ἀπλῶς, ὕστερον δὲ ἐτύλιστον αὐτὴν μὲ λωρία τὰ ὁποῖα ὠνόμαζον ἱμάντας, ἔπειτα δὲ κατεσκεύαζον χειρίδας καὶ τὰς ἐξέτεινον μέχρι τῶν ὤμων. Εἶχον δὲ καὶ περὶ τὰ ὦτα προφυλακτικὰ τὰ ὁποῖα ὀνομάζοντο ἀμφοτίδες, ἀντωτίδες καὶ περιωτίδες. Ἐνταῦθα ὁ ἀποκαμὼν ἀνέτεινε τὸν δάκτυλον καὶ ὠμολόγει τὴν ἦτταν.

Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ οὐχὶ μόνον ἀπέθνησκον οἱ νικηθέντες (ὅπερ ἦτο μείγιστη εὐτυχία) ἀλλὰ καὶ ἔπασχον μέγιστα δεινά. Ὁ Λουκίλιος π. χ. ἐν τινὶ ἐπιγράμματι διηγείται: «Οὗτος ὁ τώρα ἄριστος Ὀλυμπιακὸς ἔχει τὸ ἔμπροσθεν, τὴν ρίνα, τὸ γένειον, τὴν ὄφρυν, τὰ ὦτα, τὰ βλέφαρα, ἔπειτα γενόμενος πύκτης τὰ ἔχασε πάντα ὥστε καὶ ἐκ τῶν πατρικῶν νὰ μὴ λάβῃ μέρος».

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγίνετο τὸ παγκράτιον ὅστις ἦτον ἀγὼν σύνθετος ἐκ Πυγμῆς καὶ πάλης, διέφερε δὲ κατὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἐνηγκλιζόντο οἱ παγκρατισταὶ ὡς οἱ Παλαισταὶ, μήτε τὰς χεῖρας ὠπλισμένους ὡς οἱ πύκται εἶχον.

Καὶ εἰς μὲν τὴν πυγμῆν ἠγωνίζοντο ὀρθιοι, καὶ ὁ ἀγὼν δὲν ἦτο περὶ καταβολῆς, εἰς δὲ τὸ παγκράτειον ἐγίνοντο καὶ τὰ δύο. Ἐνίοτε ἠγωνίζοντο κυλιόμενοι κατὰ γῆς καὶ τότε οἱ παγκρατισταὶ ἐκαλοῦντο κυλιστικοί.

Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἐτελεῖτο τὸ λεγόμενον Πένταθλον, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἀπὸ 5 ἀγῶνας: δηλ. τὸν τοῦ Ἄρματος, τὸν τοῦ Δρόμου, τὸν τοῦ Ἀκοντίου, τὸν τοῦ Δίσκου καὶ τὸν τῆς Πάλης.

Τὸ Ἄλμα ἐλέγετο καὶ Διάλμα καὶ ἦτο πηδήμα πολυειδές. Καὶ ὁ μὲν τόπος ἢ τὸ σημεῖον ἐνθα ἔμελλον νὰ πατώσιν ἐκαλεῖτο Βατῆρ, τὸ δὲ σημεῖον ἐνθα ἔμελλον νὰ φθάσωσι Σκάμμα (ἦν γὰρ χοῦς ἐσκαμμένος), ἐξ οὗ καὶ ἡ προομιμία: ἀπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν».

Ὁ ἀγὼν τοῦ Ἄλματος ἦτο τὸ πηδᾶν μακρότερον καὶ οἱ πηδῶντες ἐκαλοῦντο Ἀλτῆρες οἵτινες ἐκράτουσαν ἀνὰ χεῖρα ξύλον δι' ἰσοσταθμίαν. Α. Σ.

Ἡ χωρητικότης τῶν μεγαλητέρων ἐκκλησιῶν καὶ καθεδρικῶν ναῶν τῆς Εὐρώπης ἐκτίθεται ὡς ἑξῆς:

Ὁ ναὸς τοῦ ἀγίου Πέτρου, ἐν Ῥώμῃ, χωρεῖ 54,000 ἀνθρώπους, ὁ τοῦ ἀγίου Παύλου ἐν Λονδίῳ 35,000, ὁ τῆς ἀγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει 33,000, ὁ καθεδρικός ναὸς τῆς Φλωρεντίας 24,3000, ὁ ἅγιος Πετρῶνιος, ἐν Βολωνίᾳ, 25,000, ὁ τοῦ ἀγίου Παύλου